A°. 1848. N°. 85.

ARNHEMSCHE **COURANT.**

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 20 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Het ontwerp der staatscommissie.

Na al hetgeen omtrent de koloniën gezegd en geschreven was ook door de leden der staatscommissie, na het voorstel van 1844 daaromtrent en de bij die gelegenheid ontwikkelde maar niet wederlegde gronden, hadden wij zoo weinig gedacht nu nog eene gedeeltelijke handhaving der autokratie in het ontwerp van grondwet te zullen vinden, dat de verbazing daarover op dat oogenblik luider in ons sprak dan de blijdschap over de groote stappen, welke dit ontwerp ons politisch voorwaarts zal laten doen.

Slechts zeer weinige punten zijn er in welke wij verandering wenschen; eene verandering, welke zeer wel zal kunnen plaats hebben zonder de harmonie van het geheel te storen.

Eerst dan wanneer dit ontwerp van grondwet zal aangenomen zijn, zal Nederland kunnen zeggen, eene eervolle plaats onder de vertegenwoordigende rijken ingenomen te hebben, vooral wanneer die grondwet met dezelfde liberaliteit en naauwkeurigheid toegepast zal worden als waarmede zij gesteld is.

De staatscommissie heeft zich boven bekrompene partijzucht en kleingeestige voordeelen weten te verheffen: zij heeft de omstandigheden, waarin de Europesche maatschappij verkeert, in het oog gehouden en aan den geest des tijds dien invloed gegeven, welke hij noodwendig op de inrigting van zaken hebben moet.

Geene benaauwde transactie omtrent het verkiezingstelsel is beproefd, maar even als in 1844 zijn regtstreeksche verkiezingen voorgesteld en de gronden daarvoor in de memorie van den koning ontwikkeld zijn onwederlegbaar. Die thans terug te houden zou zijn moedwillig het land aan voortdurende verwarring blootstellen. Terwijl alles rondom ons met de uiterste snelheid leeft, kan men ons niet tot stilstaan dwingen. Wij hopen dat de Staten-Generaal de redenen der commissie zullen overwegen en de waarheid beseffen der woorden: »het in- »stellen van gekozen kiezers is, naar »onze overtuiging, het zaad eener »snelle verganklijkheid in de grond- »wet leggen; halvering van een regt, »dat één en ondeelbaar is; eene scheu- »ring, die òf het leven van het staats- »burgerschap doodt, òf aanzet tot »weerstand en omkeer. — — — Wij »wenschen geene heerschappij der »volksmeening van den dag; maar »geloof in eene vertegenwoordiging, »die, zelfstandig orgaan van hetgeen »de natie, als één persoon, gevoelt, »denkt en wil, de regering met na- »tionale kracht beziele."

Grootendeels en bijna op den voet schijnt het voorstel van 1844 gevolgd te zijn en de Edel Mogende Heeren zullen nu waarschijnlijk door de Kroon zelve geroepen worden tot het aannemen van beginselen, welke zij nog zoo kort geleden als »holle theoriëen" met onwil afwezen.

De commissie heeft van de vervulling harer taak aan den koning en de natie rekenschap afgelegd: wij zullen nu de houding van het ministerie kunnen zien en hoe het de voordragt der commissie in Britsch-Nederlandschen zin zal omwerken. Met uitzondering van zeer enkele punten, vooral van de transactie omtrent de koloniale wetgeving, twijfelen wij niet of het ontwerp zal met algemeen gejuich door de natie ontvangen worden. De ministers hebben inderdaad niets beter te doen dan het, zoo als het daar ligt, aan de Kamer aan te bieden.

De natie behoort bij deze gelegenheid van haren bijval te doen blijken, opdat niet weder even als in 1845 de behouders zich op haar stilzitten beroepen, ten einde hare afkeuring te bewijzen. In verscheidene streken des lands heeft men reeds een begin gemaakt met het indienen van petitiën: dit verdient overal navolging: de behouders moeten leeren inzien, dat hunne tijd voorbij is, dat eene nieuwe orde van zaken begint.

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Men heeft berigten van Sicilië. Het eiland is rustig en het committé bestuurt het land met eene krachtige hand. Te Palermo begint het vertrouwen te herleven en de nationale garde wordt georganiseerd. Reeds zijn 72 kompagniën te Palermo geformeerd, twee regimenten te Catania en zoo mede in andere plaatsen. De schouwburgen worden weder geopend, handel en industrie herleeft te Catania en in de naburige gemeenten. De staat der veldgewassen is zeer gunstig.

Het Parlement heeft een aanvang gemaakt met de discussiën betreffende de instelling van eene uitvoerende magt, ter vervanging van den koning van Napels, die voorloopig van de regering is vervallen verklaard. Den 26sten heeft de Kamer der Pairs een voorstel aangenomen, krachtens hetwelk alle prérogativen der kroon, zoo als die bij de constitutie van 1812 zijn bepaald, aan een regent worden toevertrouwd. *Ruggiero Settimo*, president van het algemeen committé zou met deze hooge functiën belast worden. Eene gemengde commissie van pairs en gedeputeerden zou worden benoemd, ten einde tot eene herziening van de constitutie over te gaan.

Van den anderen kant heeft de Tweede Kamer denzelfden dag eene commissie benoemd, ten einde aan die der Pairs het onderzoek aan te bieden, van een meer ontwikkeld ontwerp, betreffende hetzelfde vraagstuk. De uitvoerende magt zou worden toevertrouwd aan den president der regering van het koningrijk der Beide Siciliën, met zes verantwoordelijke ministers. Iedere handeling van den president moet door een der ministers gecontrasigneerd worden. De president heeft geen stem in de besluiten van het Parlement en de beslissingen der gemengde commissiën; hij is alleen belast met de bekendmaking en de ten-uitvoer-legging derzelve. Hij zal het Parlement noch kunnen ontbinden, noch prorogeren; dit ligchaam regelt zijne zittingen zelf. Tevens kan hij geen oorlog verklaren noch vrede sluiten en de door hem gesloten tractaten, worden onderworpen aan de sanctie van het Parlement. Hij zal gedeeltelijk het regt van gratie hebben.

Men ziet, dat, volgens dit stelsel, de geheele regering bij het Parlement berust. De Kamer der Pairs heeft dit ontwerp met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Overigens heeft de Tweede Kamer niet alleen beraadslaagd over de instelling van de uitvoerende magt, maar ook over de hervorming van de Kamer der Pairs, wier zamenstelling zij meer in een democratischen geest wenscht.

DUITSCHLAND.

Volgens een berigt van het *Frankf. Journal* is uit het Oberland met den laatsten trein de tijding ontvangen, dat de republikeinsche woelingen mislukt zijn. Naar men zegt is *Hecker* in Zwitserland. Het beste bewijs voor de waarheid van dit berigt is de stemming van de bevolking dezer stad. In de volksvergadering, die heden middag heeft plaats gevonden, zochten de aanvoerders van de republikeinsche partij het volk tot rust te brengen. Bovenal drongen de redenaars er op aan personen en eigendommen te ontzien. Hierin ziet men eene wijziging der partij; ten minste schijnt men tijd te willen winnen om een gunstiger oogenblik af te wachten. De onrust in onze stad is moeijelijk te beschrijven. Met angst ziet men de volgende dagen te gemoet.

Militairen uit Beijeren zijn in aantogt. In Ludwigshaven liggen troepen. Maar tusschen Mannheim en Ludwigshaven ligt de Rijn. De ware en verstandige patriotten verkeeren in een' wanhopenden toestand.

Karlsruhe, *16 april.* Zoo even is er een bevel uitgevaardigd om *Struve* gevangen te nemen; om *Hecker* in hechtenis te kunnen nemen, moet eerst de Kamer, welker lid hij is, hare toestemming geven, daar geen der leden gevangen kan genomen worden, dan wanneer hij op heeter daad wordt betrapt. Dit schijnt inderdaad het geval te zijn, want hij heeft opentlijk, met de wapens in de hand, de revolutie begonnen. De Kamer zal *Hecker* spoedig zijn afscheid moeten geven, daar hij zijn' eed als afgevaardigde gebroken heeft.

Mannheim, *16 april*, *'s middags ten 1 ure.* Onze stad is in de grootste beweging, die ieder oogenblik toeneemt. Gisteren avond en een gedeelte van den nacht, was de geheele stad in opschudding. De vrienden van *Hecker* bragten eerst dezen en vervolgens aan *Struve* (ofschoon men wist dat beiden afwezig waren) een vivat voor hunne huizen; hierop volgden charivaris, waarbij men het voornamentlijk op eenige aanzienlijke burgers (waaronder *Basserman*, *Jörger* enz.) gemunt had. Men ziet den trein uit het Oberland met angst te gemoet. Volgens de *Mannh. Abendztg.* is *Hecker* den 15den april in Mannheim met eene groote meerderheid tot kiezer benoemd.

Breslau, *12 april.* Van een geloofwaardig persoon, die onlangs uit Kalisch hier is aangekomen, zijn eenige belangrijke berigten ontvangen over den stand van zaken in het koningrijk Polen. Hij bevestigt het berigt, dat zoowel te Kalisch, als in de kreits van Kalisch, zeer weinig troepen aanwezig zijn. Volgens opgave van welonderrigte personen moet het aantal troepen daar 2000 man met 2 stukken geschut bedragen, die bijna voortdurend langs de grenzen heen en weder trekken, om de inwoners van Posen in het denkbeeld te brengen, dat zich in de Poolsche streken eene aanmerkelijke troepenmagt bevindt. In Polen zelf heerscht eene groote gisting in de gemoederen; men wacht op berigten uit Posen en Galicië, om plotseling een opstand te doen losbarsten. De Russische militairen aanschouwen deze gisting met bezorgdheid. Het doffe stilzwijgen, dat tot nog toe in Polen ten aanzien van politieke onderwerpen in acht genomen werd, heeft gedeeltelijk opgehouden. Men deelt elkander ieders hoop mede en spreekt onverholen over de gebeurtenissen in het buitenland. De Russische politie blijft [illegible] vooralsnog geheel

passief; van arrestatiën is thans geene spraak; men schijnt de stemming des volks te vreezen; echter worden de verdachten in het oog gehouden, om bij de eerste gunstige gelegenheid te worden opgeligt. Daarom maakt de regering het land tot een kerker, en laat sedert acht dagen geen inboorling toe, in het buitenland te reizen. Ook schijnt de regtstreeksche correspondentie tusschen Pruisen en Polen verboden te zijn.

De geruchten nopens eene militaire zamenzwering onder het Russische garnizoen te Warschau, bevestigen zich. Vele officieren zijn dien ten gevolge in hechtenis genomen.

FRANKRIJK.

Parijs, 16 *april*. Ten aanzien van de staten der inkomsten, zegt de *Presse*, dat de opbrengst der in- en uitgaande regten 5 millioen minder is, dan in 1846 en 4½ millioen minder dan in 1847. De maand januari 1848 levert eene vermeerdering van 517,000 fr. op, vergeleken met dezelfde maand van het vorige jaar. De crisis der levensmiddelen was geëindigd; de arbeid ontwikkelde zich overal, en de grondstoffen werden van alle zijden aangevoerd. In februari echter ontstaat er staatkundige crisis; onmiddellijk heeft daardoor eene vermindering van 1,202,000 fr. plaats in de opbrengst der in- en uitgaande regten. In maart verdubbelt de crisis; de arbeid wordt gedesorganiseerd onder de handen van hen, die beweerden denzelven te zullen organiseren; het deficit vermeerdert door den ondergang der fabrijken en, het daalt in eens op 3,826,000 frs. Dezelfde aanmerkingen zouden op alle andere artikelen kunnen worden gemaakt. Deze recapitulerende vindt men dat het deficit, in vergelijking met 1847, de volgende progressie heeft gevolgd. In januari was het slechts 45,000 frs.; in februari reeds 2,027,000. — In maart 14,238,000. Veertien millioen minder in ééne maand op de indirecte inkomsten!

— Gisteren werd het 16de nommer van het verschijnende *Bulletin de la République* aangeplakt, en zijn inhoud heeft algemeene ontsteltenis te weeg gebragt; immers, onder anderen vond men er de volgende zinsnede in: »Wanneer de verkiezingen de maatschappelijke waarheid niet doen zegevieren, wanneer zij de uitdrukking zijn van de belangen eener kaste, ontrukt aan de vertrouwende loyauteit des volks, dan zullen de verkiezingen, die het heil der republiek moeten worden, haren ondergang bewerken; daaraan is niet te twijfelen. Dan zou er nog slechts een weg tot heil zijn voor het volk, dat de barrikaden heeft opgerigt, bestaande daarin, dat het ten tweeden male zijnen wil verklare en de beslissing van eene valsche nationale vertegenwoordiging verdage." Dit stuk heeft des te meer ongerustheid gebaard daar het in zekere mate een officieel karakter draagt. Want het is gedrukt op wit papier (de alleen aan regerings-aankondigingen veroorloofde kleur) en bij een van de drukkers der gouvernements-besluiten, geteekend *Ministerie van Binnenlandsche Zaken* en, naar men zegt: *Franco* naar de 34,000 gemeenten des rijks verzonden.

— De heer *de Chateaubriand* is thans zoo ernstig ongesteld, dat men zijnen dood spoedig te gemoet ziet.

— De manifestatie, welke tegen heden was aangekondigd, is, den hemel zij dank, geheel anders uitgevallen, dan men gevreesd had; ziehier een verhaal van het gebeurde, zoo als het in een' brief gegeven wordt.

»Wij hebben ontegenzeggelijk den besten dag doorgebragt van alle, welke wij sedert den 24sten februari beleefd hadden. De nationale garde en de opregtelijk vaderlandlievende partij hebben eindelijk haren 17den maart gehad, en de twaalf laatst verloopene uren zullen waarschijnlijk aan de regering eene kracht bijzetten, welke zij in al de vorige zes weken nimmer gehad had.

»Sedert twee of drie dagen was de gezigteinder donker: de aanhangers van den heer *Blanqui*, of ten minste zij, voor wie de heer *Blanqui* eene vaan is, welke zij willen blijven dragen, hoe bezoedeld met slijk zij ook zijn moge, hielden de clubs en de sluip-vergaderingen, die het aanhangsel der clubs zijn, in gedurige onrust. Men wilde volstrekt revanche nemen over de publiekmaking van het beruchte politie-rapport, hetwelk al de zedelijke waarde van den razendste der vijanden van orde en rust gedood had. Men verzekert, dat gisteren, in de clubs, de heeren *Raspail*, *Cabet* en anderen, die, ofschoon volkomen wetende wat zij omtrent de waarheid der openbaarmaking uit het jaar 1839 te denken hadden, haar, het moge kosten wat het wilde, pogen te betwisten, als eenen slag de gezamenlijke achtbaarheid der uiterste partijen toegebragt, de allerhevigste motiën ter baan gebragt hadden."

— Op nog andere plaatsen was voorgeslagen de heeren *Lamartine* en *Garnier-Pagès* in de provisioneele regering door anderen te doen vervangen, den eersten omdat hij de levende eerevaan der gematigde republiek is, den anderen, omdat hij eenen post bekleedt, waarin veel gedaan zou kunnen worden tot uitvoering der leer van de stoffelijke gelijkheid en van een nieuw stelsel van omslag der staatslasten. Men moet zeggen, dat bijna overal die leerstellingen eenen sterken tegenstand of een somber stilzwijgen ontmoet hadden. Maar juist daarom waren zij met nog meer hevigheid gepredikt, en de minderheid, aan welke zij welgevallig waren, was allerwege, door den weerstand, dien zij vonden, nog geweldiger aangeprikkeld.

De nacht is vrij onrustig geweest. Van den eenen kant zijn volksmenners aan zekere posten der mobiele garde verschenen, om ze tot oproer aan te drijven en hebben overal eene veelbeteekenende antipatie gevonden; van den anderen kant hebben de bevelen tot verzekering van de waakzaamheid der posten zich vermenigvuldigd. De bureaux van den *National* zijn onder opzigt geplaatst. Men wist dat de Blanquisten, die aan dat blad het bekend worden van het rapport over de Familiën en de Saizoenen toeschrijven, zich op hunne wijze voldoening wilden verschaffen, voor hunne grieven tegen het oudste en beradenste der republikeinsche dagbladen; die bureaux werden daarenboven verdedigd door talrijke en dappere vrienden, die er duurzaam hun verblijf opgeslagen hadden. Evenwel, gedurende den nacht is er geenerhande poging beproefd, misschien omdat men rekende op hetgeen des anderendaags gebeuren moest.

Men wist, dat de afgevaardigden der werkvolkscorporatiën zich buiten de poort *de l'Etoile* begeven moesten, om hunne kandidaten voor de vier of vijf epauletten van den staf, welke plaatsen de generaal *Courtais* voor de arbeidslieden, die hunne pairs daartoe verkiezen zouden, openhield, aan hem op te geven. Andere klassen van werklieden waren in het Marsveld zaamgeroepen, en de prefectuur van politie was verwittigd, dat de communisten, zonder juist zich te laten voorstaan, de meening dier groepen geheel gewonnen te hebben, van hunne tegenwoordigheid gebruik wilden maken, om zich onder hen te mengen, en hun eene manifestatie te ontwringen, waaruit zij een wapen tegen de regering getrokken zouden hebben, naar het voorbeeld van den heer *Blanqui*, die zich de eer der manifestatie van 17 maart gegeven heeft, even als of zij alleen ten zijnen behoeve en glorie had plaats gehad.

Gelukkiglijk hebben al die booze oogmerken eene wending tegen hunne eigene ontwerpers genomen. Dezen morgen nog was men zeer ongerust over op zekere plaatsen aangeplakte biljetten, ofschoon men er in den nacht een zeker aantal van had afgescheurd; men zag vooral met angst uit, hoe de nationale garde het appel harer nieuwe bevelhebbers zou beantwoorden.

De hoop der eenen en de vrees der anderen is overtroffen geworden. Niets is schooner geweest dan de ijver, met welken de nationale garde op den eersten appelslag harer tamboers bijeengekomen is. Het werkvolk was niet het minst ijverig; en vooral was het in de legioenen der voorsteden St. Antoine en St. Marceau, dat deze ijver het meest heeft uitgeblonken.

De communisten, die zich nergens hoopsgewijs vertoond hebben, zijn op verscheiden plaatsen de werklieden, die van de *Champs Elysées* naar het Stadhuis getrokken waren te gemoet gegaan; diegenen hunner, en het waren er weinigen, die openlijk hebben durven toonen wie zij waren, zijn afgerost of uitgejouwd geworden. Men zegt, doch dit is niet zeker, dat er sommigen zelfs in de Seine geworpen zijn. Zeker is het, dat nationale garden hebben moeten tusschen beide komen om er eenigen te redden, en dat op dit oogenblik zelf, terwijl de nationale garden langs de boulevards aftrekken, de kreet van: *weg met de communisten!* zich overal mengt onder het bravo-geroep, hetwelk door het volk, de mobiele en nationale garde elkander wederkeerig toegezonden wordt.

De vaandels der groepen van misschien 7 à 8000 man, die naar het Stadhuis getrokken zijn, voerden de opschriften: *Organisatie van den arbeid;* maar de kreeten van leve *Louis Blanc!* waren zeldzaam, hoezeer de heer *Louis Blanc* aan de barrière bij de keus, die er heeft plaats gehad, gepresideerd heeft. De werklieden erkenden, dat zijne bedoelingen goed geweest waren, maar zeiden zelven, dat hij, zonder het te weten, meer kwaad dan goed gedaan had.

De nationale garde is tegen heden avond ten acht ure weder zaamgeroepen om voor de provisioneele regering te defileren. Waarschijnlijk zal geheel de stad geïllumineerd worden. Een oprukkend battaillon der mobiele garde is reeds ontmoet geworden, dat terwijl het mutsen en hoeden op de punten der bajonetten droeg, het geroep deed hooren van: *Weg met de Communisten! Leve de nationale garde!* Men had op de mobielen tot geheel iets anders gerekend.

Binnenlandsche berigten.

— Onder dagteekening van den 28sten maart ll. heeft Z. Exc. de minister van Justitie *ad interim*, de volgende circulaire uitgevaardigd aan de procureurs-generaal bij de provinciale geregtshoven.

»Bij het reeds aangenomen Eerste Boek van het Wetboek van Strafregt is het beginsel erkend, om, buiten de doodstraf, geene schavot-straffen te behouden.

»Dat dit beginsel nog niet in toepassing is gebragt, is het gevolg van het voornemen, om de verschillende deelen van het Strafwetboek gezamenlijk in te voeren, geenszins, dat men hetgeen door de aanneming reeds nu als goed en gewenscht is erkend, eerst in latere tijden toepasselijk zou oordeelen. Integendeel, het zou hard kunnen gerekend worden, dat straffen, die uit beginsel zijn verworpen, wegens omstandigheden, aan dat beginsel vreemd, nog wierden opgelegd.

»Het is waar, dat men bij het vervallen verklaren der schavot-straffen, het oog op een nieuw gevangenis-stelsel gevestigd had, en dat een en ander met elkander in een naauw verband is gebragt; maar het is tevens waar, dat die straffen om haren aard en werking ook op zich zelve zijn bestreden, waarom het, zelfs afgezien van dat verband, wenschelijk voorkomt, het opleggen derzelve reeds thans zooveel mogelijk te vermijden.

»De wet is ten aanzien van de toepassing der schavot-straffen in vele gevallen facultatief. Het komt mij voor, dat in de meeste gevallen, ook onder de thans bestaande strafwetgeving, de overige straffen van genoegzame kracht kunnen gerekend worden om de vereischte waarborgen voor de maatschappij op te leveren; en ik zoude het daarom, ook ter voorbereiding van het eerlang in te voeren strafstelsel, gelukkig achten, indien, waar dit mogelijk is, door de regterlijke collegiën van de bevoegdheid wierd gebruik gemaakt, om de eerstgemelde straffen, zooveel slechts eenigzins mogelijk, buiten toepassing te laten.

»Veel, zou ik meenen, kan Uw W. Ed. Gestr., bij het requireren van straf, er toe bijdragen, om deze beschouwingen, indien zij, gelijk ik mij durf vleijen, bij Uw W. Ed. Gestr. ingang mogten vinden, van gewenschten invloed te doen zijn op de regterlijke uitspraken, en ik heb alzoo de eer Uw W. Ed. Gestr. te verzoeken, om langs dien weg wel zooveel in uw vermogen is te willen bijdragen, dat de veroordeelingen tot schavotstraf voortaan zoo min mogelijk plaats grijpen.

»Ik moet hier nog bijvoegen, dat het mij toeschijnt, en ik wensch daarop de aandacht der heeren officieren bij de regtbanken gevestigd te hebben, dat bij het requireren van straffen in correctionele zaken aan de gevangenisstraf eene al te groote tijds-uitbreiding wordt gegeven, 't welk altijd strekt, om de bevolking der gevangenissen te vergrooten en niet zelden tevens strekt, om den gevangenen zedelijk en maatschappelijk geheel te bederven. Ook hieromtrent schijnt het mij wenschelijk toe, dat met minder strengheid worde gehandeld.

De Minister van Justitie ad interim,
(*get.*) Donker Curtius."

De tijdelijke minister van Oorlog, generaal-majoor *Nepveu*, heeft, onder dagteekening van 7 april ll., aan de militaire autoriteiten eene circulaire gerigt, strekkende, om haar den weg aan te wijzen, dien zij bij het ontstaan van ongeregeldheden hebben te volgen. Zij is van dezen inhoud:

»Bij het aanvaarden van het bestuur van Oorlog, is het eene mijner eerste zorgen geweest om na te gaan, of er wel genoegzaam duidelijke voorschriften bestonden omtrent de wijze, waarop de militaire magt behoort te handelen, in die gevallen waarin haar bijstand tot handhaving der openbare rust wordt ingeroepen: of wel wanneer zij, uit den aard harer dienstpligten, op zich zelve staande en handelende daartoe, in het algemeen belang medewerkt en daarbij soms miskenning of beleediging ondervindt.

»Het kwam mij toch voor, dat deswege niet alleen geene onzekerheid moest bestaan, maar dat de militaire magt daaromtrent overal, op eene eenparige wijze, moest te werk gaan, met in-acht-neming van die voorzorgen, welke geschikt zijn, om alle verdenking wegens willekeur of misbruik van magt weg te nemen.

»Uit dit oogpunt is het mij gebleken, dat eene beknopte handleiding te dezen aanzien geenszins als overbodig is te beschouwen, vermits de bestaande voorschriften hieromtrent inderdaad wel wat te wenschen overlaten.

»Het is echter mijn hartelijke wensch, dat de aanwending der door mij bedoelde voorschriften buiten alle toepassing blijven moge, waarmede ik mij te meer vlei, omdat ons dierbaar vaderland in dit oogenblik een schoon voorbeeld geeft, hoe dat het naar vooruitgang van deszelfs maatschappelijke instellingen streven kan, zonder dat daarom de inwendige rust behoeft gestoord te worden.

»Voor het geval intusschen dat de rust door kwaadwilligen mogt gestoord worden, *en dat er zamenscholingen zijn*, *die uiteen* MOETEN *gedreven worden*, zal de kommandant der militaire magt, dat is, van elk detachement, dat tot die uiteendrijving moet medewerken, *alvorens van de wapenen gebruik te maken*, van zijne zijde de zamenscholing op deze wijze hoorbaar waarschuwen:

Gehoorzaamheid aan de wet!

Naar huis — of geweld zal worden gebruikt!

»Het zal voldoende zijn dit *driemaal* te bevelen.

»Mogt ongeacht deze waarschuwing daaraan geen gehoor worden gegeven, dan is elk kommandant *geregtigd* en in de meeste gevallen *verpligt*, van de wapenen gebruik te maken.

»*Zoodra intusschen een aanval op de militaire magt geschiedt*, *en het wettige zelfverdediging geldt*, *zijn er geene sommatiën noodig*.

»Ik noodig intusschen alle militaire autoriteiten uit, om te zorgen, dat deze eenvoudige voorschriften behoorlijk ter kennis van alle militairen van het leger komen.

»Tot dit einde zullen exemplaren van die voorschriften, kortelijk te zamen getrokken, zoo als die hiernevens zijn gevoegd, in alle kazernen en wachten, op eene zigtbare plaats worden opgehangen of gesteld, opdat elk militair daarvan zal kunnen

kennis nemen, terwijl de meerdere militair wordt gelast zijnen minderen met het doel en de strekking van het voorschrift bekend te maken, opdat het door een ieder wel begrepen worde

»Wordt dus de militair gelast, om in het belang van orde en rust van de wapenen gebruik te maken, dan gaat er eene *driemaal herhaalde waarschuwing* vooraf, en wel *letterlijk* zoo als hierboven is opgegeven; wordt hij, blijkbaar, met kwade bedoelingen aangevallen, dan keert hij geweld met geweld.

De minister van Oorlog, *ad interim*,
(*get.*) *Nepveu.*"

Jongste nieuwstijdingen.

ARNHEM, 19 april.

De dagbladen en de correspondentiën uit Parijs stemmen allen hierin overeen dat de indruk, welke de gebeurtenis van 16 april heeft veroorzaakt, zeer voldoende is. De *National* noemt dezen indruk uitmuntend. Het Provisioneel Bestuur heeft eindelijk, ten minste volgens het verhaal van den *Moniteur*, eene waardige en vaste houding tegen over den staart der republikeinsche partij aangenomen. Het scheidt zich geheel van denzelven af. Zelfs heeft men de verwachting dat de belhamels geregtelijk zullen vervolgd worden. Dat *Blanqui* in deze demonstratie de hand heeft gehad is thans zeker; de min of meer regtstreeksche tusschenkomst van twee of drie leden van het Provisioneel Bestuur wordt niet langer in twijfel getrokken. Evenwel heeft de heer *Lamartine* in eene aanspraak aan de mobiele nationale garde zich zeer krachtig verklaard voor de integriteit en ondeelbaarheid van het Provisionele Bestuur. Deze aanspraak is, zoo als al wat van den heer *de Lamartine* komt, van eenen gloeijenden en grootschen stijl. Geen woord van wantrouwen of wrevel, zelfs niet onder bedekte termen, tegen diegenen zijner collega's, welke de publieke opinie als de tegenstanders aanwijst van dezen man, op wien zoo veler hoop gevestigd is. De heer *Lamartine* vertrouwt iedereen en hij van zijnen kant vraagt het vertrouwen van iedereen, zoowel voor zijne ambtgenooten als voor zich zelven.

De toestand der beurs is tamelijk voldoende.

De berigten uit Italië zijn tegenstrijdig. De Oostenrijksche bulletins vermelden dat *Radetzki* eene overwinning zou behaald hebben. Evenwel is het begin van den veldtogt den Italianen gunstig. *Karel Albert* had den 11den april te Volta zijn hoofdkwartier opgeslagen. Er loopt een gerucht van de overgave van Verona.

Mengelwerk.

Het nieuwe ministerie.

(Overgenomen uit het *Weekblad van den Helder en het Nieuwe Diep.*)

Hetgeen wij in ons extra nommer van vrijdag den 31sten maart over het nieuwe ministerie schreven, heeft, naar wij vernemen, bij sommigen onzer lezers de vraag doen rijzen, of het wel gepast was in deze tijden van spanning eenig wantrouwen jegens dat ministerie op te wekken. Prijs stellende op de achting onzer lezers, meenen wij die vraag niet onbeantwoord te mogen laten.

Wat wij schreven vloeide niet voort uit eenige zucht, om altijd aanmerkingen te maken, maar uit eene innige en gevestigde overtuiging, dat het thans geen tijd is, om zeere wonden te bedekken en onder windsels te laten verergeren, maar om ze te peilen en te genezen.

Wij meenen dit alternatief te mogen stellen: of ons geschrijf was een uitvloeisel van eene zwartgallige geestgesteldheid en er bestaat geen grond voor het wantrouwen, of onze redenering was juist.

In het eerste geval zal ons wantrouwen door niemand gedeeld worden en dus ook volstrekt niet gevaarlijk zijn. Heeft de president-minister zich vroeger te St. Petersburg of te Londen door zijne handelingen of geschriften reeds bij de natie bekend en geliefd weten te maken, getuigen zijne daden, luide bij de natie, zal daarin dan iets veranderd worden, omdat *wij* er nimmer van hoorden? Indien graaf SCHIMMELPENNINCK inderdaad in ieders oog de man van het oogenblik is, dan hebben wij ons bespottelijk gemaakt; de geheele wereld zal om onze onwetendheid lagchen, gelijk wij uitgelagchen zouden worden, indien wij schreven, dat THORBECKE een onbeduidend mensch is, door geene geschriften bekend geworden, alleen eenigen naam bij een paar zijner leerlingen hebbende; maar gevaarlijk kan het niet wezen.

Is het daarentegen waar, dat in deze tijden vertrouwen aan de natie moet worden ingeboezemd, is het waar, dat een onbekende geen vertrouwen kan inboezemen, is het waar dat eene vage en onbestemde belofte, in plaats van eene duidelijke en bepaalde staatkundige geloofsbelijdenis wantrouwen *moet* inboezemen, dan is het pligt dat wantrouwen luide uit te spreken.

Door dat wantrouwen te bedekken zal men het niet uitroeijen; het zal evenzeer bij honderden gehoren worden en in de onderlinge gesprekken voortgroeijen; men zal eene bedriegelijke rust daarstellen, waar achter de ontevredenheid morrend zich uitbreidt, men zal zich zelf misleiden, en eenmaal te laat beklagen niet gesproken te hebben, terwijl het nog tijd was.

Toen wij onze vorige beschouwing schreven, hadden wij nog niet gelezen het verslag van de zitting van den 28sten maart, dat gewis niet in staat is ons gerust te stellen.

De minister van justitie DONKER CURTIUS verklaarde bij die gelegenheid, dat bij de eerste gelegenheid dat zijn raad door den koning werd ingeroepen, van zijne lippen en tegelijker tijd uit den mond van den heer *Luzac* den naam van den president-minister gevloeid was, als den man tot wien men zich wenden moest. De heer *Luzac* liet hierop echter eene teregtwijzing volgen, zeggende: dat men uit de verklaring van zijn ambtgenoot zoude kunnen opmaken, dat de koning graaf SCHIMMELPENNINCK als het ware op hunne aansporing uit Engeland had doen komen. Hij verklaarde, dat zulks niet geheel juist was, dewijl hij van den koning, toen deze hem bij zich had laten roepen, dadelijk vernam, dat de voorzitter van den raad reeds uit Londen ontboden was en binnen korte dagen werd terug gewacht. Het eerste denkbeeld alzoo, voegde hij er bij, is dus *niet* van mij of mijnen ambtgenoot uitgegaan; doch was reeds vóór onze komst ten uitvoer gelegd.

Geen woord er bij, dat hij die keuze boven alle anderen toejuichte, dat hij zelf die aanbevolen zou hebben. Niets wat aan SCHIMMELPENNINCK het gezag kan geven, dat hij zou verwerven, indien men wist dat hij de man van de keuze van LUZAC was. Indien de koning LUZAC alleen ware *vóórgekomen*, LUZAC zou niet verzwegen hebben, dat hij toch hem zou hebben aanbevolen. Bij zulke gelegenheden zegt het zwijgen ook zeer veel, en wij kunnen er geen ander besluit uit trekken, dan dat LUZAC zich voor tijdgenoot en nakomelingschap verschoont van de eer en de verantwoordelijkheid, dat door zijn raad SCHIMMELPENNINCK aan het hoofd is gekomen.

Wij hebben nu nog slechts een provisioneel ministerie; er is kans bij de benoeming van een definitief ministerie een ander man, op wien aller oogen gevestigd zijn, aan het hoofd te krijgen, maar daartoe behoort men te spreken, niet te zwijgen.

Ingezonden Stukken.

Moet het Nederlandsche volk de herziening der grondwet, waarmede de Staten-Generaal zich eerlang zullen bezig houden, geduldig afwachten? of moet het, door eigene grondwettige medewerking, door een eerbiedig maar krachtig petitionnement, zijne regten en vrijheden mede helpen handhaven?

Het Nederlandsche volk acht zich, thans reeds, zoo het schijnt, uiterst gelukkig, dat de koning, uit eigene beweging, en vrije wil, het initiatief heeft genomen, en de Staten-Generaal geboodschapt dat het zijn innigen wensch was, dat zij zich onmiddellijk hadden bezig te houden, met alle die wijzigingen in de grondwet voor te dragen, welke zij tot het waarachtig geluk der natie bevorderlijk zouden achten. — De koning zoolang een persoonlijk tegenstander van elke staatkundige verandering wordt eensklaps bezield van de noodzakelijkheid eener onverwijlde, — geen uitstel gedogende hervorming! — De koning zwicht, en schikt zich naar den drang eener gebiedende noodzakelijkheid! En geen wonder! welke vorst toch die nog een kroon te verliezen heeft, haast zich thans niet, de perken zijner magt vrijwillig in te korten, terwijl het *heden* nog tijd — *morgen* welligt te laat konde zijn! schier ieder dag, die ten avond spoedt, sleept troonen en scepters met zich mede in het niet, — en is de droevige getuige van een strijd op *leven en dood* tusschen de zieltogende en stuiptrekkende magt van koningen en vorsten, en de frisch ontwaakte en herboren kracht van onderdrukte volken! Europa snelt groote gebeurtenissen te gemoet! Vele volken een dageraad van bevrijding!

Lof en eer aan koning WILLEM die zijnen tijd heeft getoond beter te kennen, dan zijne halstarrige en verwaten ministers, die met hun versleten regeringstelsel (*waarmede zij het volk uitputteden, en de dynastie ten val voerden*) den tijdgeest vermeenden te kunnen bedwingen — en op het punt stonden even noodlottig te worden aan hun' vorst als POLIGNAC het aan KAREL X en GUIZOT het aan LODEWIJK PHILIPS zijn geweest! — WILLEM II heeft getoond het vaderlandsch spreekwoord te begrijpen: »*De bakens te verzetten terwijl het nog tijd is,*" — en heeft door zijne stugge ministers te beschamen, een treffend bewijs gegeven van zijn eigenbelang, en dat van zijn stamhuis te gelijk, met dat van zijn trouw en rustig volk te beseffen en te handhaven! WILLEM II heeft alzoo zijnen pligt volbragt! zijne roeping begrepen, — en het zal nu te bezien staan, of onze zoogenaamde volksvertegenwoordigers *hunnen* heiligen pligt zullen betrachten — en met algeheele ter-zijde-stelling van persoonlijke inzigten — zullen doordrongen zijn van het gewigt van het oogenblik, en met het oog gevestigd op de tijden die wij beleven, en de omwentelingen die geheel Europa beroeren, — en tegen welke het Nederlandsche volk (*in spijt dat het jaren lang, tot uitputting toe, heeft gebukt gegaan onder de zwaarste en meest knellende lasten*) in kalmte, geduld en gelatenheid zoo treffend en heerlijk uitblinkt!

Helaas, dat juist diezelfde deugden het noodlottig moesten zijn en de ministers van Nederland, zich veilig daarop verlatende, er als het ware aanleiding in vonden om dat trouw en geduldig volk boven alle *grens* en *maat jaar* op *jaar* met *last* op *last* te bezwaren, die zijne kracht te boven ging, en door *ieder ander volk*, als het Nederlandsche, met verbittering en woede sints lang zoude zijn afgeworpen!

Het Nederlandsch volk heeft thans onafgewend het oog gevestigd op zijne vertegenwoordigers! Zoo ooit moeten zij het nu toonen of zij die naam IN ERNST verdienen — en met den koning die hun de hand heeft gereikt, willen medewerken om dat volk al datgene te schenken waarna het jaren lang te vergeefs heeft gesnakt, en *thans* door de omstandigheden des tijds gebiedend wordt gevorderd!

Evenwel, het zoude onverantwoordelijk van de natie zijn wanneer zij in deze beslissende ure lijdelijk aanschouwster bleef der handelingen harer vertegenwoordigers, even alsof zij met volkomen gerustheid hare belangen konde toevertrouwen aan mannen die met *der daad* altijd getoond hebben haar vreemd te zijn! Mannen die *jaar en dag* het rampzalig stelsel van behoud meer waren toegedaan dan *de koning zelf!* Mannen, die zelfs na al het gebeurde in Italië en Frankrijk — ook zelfs heden nog — dezelfde dwaze beginselen waarmede zij Nederland te gronde rigteden, zouden aankleven, *ware het niet* dat WILLEM II zijnen tijd beseffende, door het afdanken zijner verkeerde ministers, het der natie zoo blijde sein had gegeven, van hervorming te *willen* — en *toe* te *geven* aan de maar al te lang onverhoorde wenschen van zijn braaf en trouw volk!!

En zoo zijn dan de vertegenwoordigers der natie plotselings liberaal geworden (het onmogelijke is mogelijk geworden) wel niet uit overtuiging —, immers dan ware het hunne dure pligt geweest, zelve het initiatief te nemen, en als pleitbezorgers der natie op te treden, neen zij zijn liberaal geworden *bloot* en *alleen* omdat de koning het thans is!

Nederlanders wilt ze niet vertrouwen die liberalen van éénen dag, die mannen die immer en altijd de vrienden en ondersteuners van ieder minister zijn geweest, of hij VAN TETS, VAN GENNEP, VAN HALL, of VAN RAPPARD genaamd ware! Mannen die onder de *fraaiste schijngronden* en met de *subtielste drogredenen* alle de budgetten dier ministers steeds hebben goedgekeurd en aangenomen. Mannen! die nimmer iets anders dan spiegelgevechten met de regering hebben gehouden slechts daarin volleerd waren! maar helaas zich ten allen tijde, en onder alle omstandigheden, hetzij in vrede of oorlog, in tijde van kalmte en rust of van gisting en woeling, zich immer ongeschikt hebben betoond om in het degelijk strijdperk te treden, en onverschrokken pal te staan en te kampen voor de vrijheden, de regten en belangen van het trouw en zoo geduldig volk van Nederland, hetwelk zij gezegd worden te vertegenwoordigen! En daarom o Nederlanders! wanneer het u alzoo *eindelijk ernst is* om alle die hervormingen in uwe grondwet te zien daargesteld, welke gij regt hebt te vorderen en die onmisbaar zijn voor uw duurzaam geluk en uw volksbestaan, verlaat u dan niet, o ik smeek het u, op uwe dusgenaamde vertegenwoordigers alleen! Gedenk hunne vroegere handelingen, en hoezeer zij immer hebben getoond uwe dure belangen of *niet te kennen* of niet te *handhaven!* Beseft het dat zij met ieder minister hebben geheuld en de leus van hervorming en liberaliteit uit innerlijke overtuiging niet hebben aangenomen. Het is waar, zij scharen zich nu onder de banier van eenen SCHIMMELPENNINCK, een meer vrijzinnig minister als immer hunne raadzaal betrad, en omhelzen diens beginselen zoo het schijnt even gemakkelijk als die van alle zijne voorgangers! Maar welken waarborg hebt gij o Nederlanders, *vraagt het u zelven in gemoede af!* welke waarborg hebt gij, dat zij ook niet dezen minister (hoezeer hij op dit oogenblik van alle vroegere moog verschillen) wanneer hij afdwaalt — om den ouden weg van zijne voorgangers weder in te slaan, niet even zoo trouw zullen ter zijde blijven, en schragen als zij dit steeds ieder ander minister deden?!! — Uwe vertegenwoordigers, hetzij dan welligt alléén uit zwakheid, zij hebben immer tot leus gehad alles aan te nemen wat de *minister* hen voorlegde! — Dat is een *dertig jaren heugend feit! het is de geschiedenis der Staten-Generaal van haren aanvang af!* — Welke namen hieraan te geven dan die van karakterloosheid en zwakheid alléén! — Het is *hoogst treurig*, het is *ellendig*, maar het is *waarheid! Niets dan de naakte waarheid alléén!* Nederlanders! Vertrouwt niet op hen! Zij zijn nimmer uwe ware pleitbezorgers geweest — en *deze mannen*, zij zullen het ook nimmer worden! — Die mannen, zij hebben u aan den rand van een afgrond gevoerd, waarvan niemand het gevaar doorzag dan alléén dat achtbaar negental uit hunnen boezem, wiens edele pogingen tot redding van het vaderland met onwil, wrevel en stugheid werd ontvangen, beoordeeld, en verworpen! — en *dat, merkt het op!* juist door die zelfde mannen welke

zich *nu* als om strijd onder de vanen der hervorming en vooruitgang hebben geschaard! — Thans nu de koning gesproken heeft, thans nu de koning den moed heeft gehad verkeerde raadslieden van zijnen troon te verwijderen, thans nu de koning teregt en nog, even bij tijds begrepen heeft dat zijn stamhuis even goed kon vallen door dwaze ministers, als de stamhuizen van BOURBON en van ORLEANS en zoovele anderen! thans nu de koning (*eere hebbe zijn edel hart*) het persoonlijk beseft, dat zijn *getrouw* en *rustig volk*, *ten minste evenveel aanspraak heeft op verligting van lasten en hervorming van versleten wetten en instellingen als die volken*, welke onder minder last gebukt gaande, met het *zwaard in de vuist* tot hunnen koning treden en op de trappen van den troon niet hervorming verzoeken en afbidden (zoo als dit jaren lang het Nederlandsch volk deed) maar zich zelven *in éénen stond* regt verschaffen en door geweld, en door stroomen bloeds al datgene afdwingen en bemagtigen, wat hun jaren lang even *wederregtelijk* als *wreedaardig* is onthouden geworden! Thans, zeg ik, omhelzen zij 's konings gevoelens, en stellen zich aan het volk voor, als ware des konings taal, de taal van hun eigen hart — als hadden zij *jaar* en *dag* gesmeekt, gereikhalsd, om zulke woorden uit 's konings mond op te vangen — als hadden zij *dag* en *nacht*, onafgebroken geijverd en gestreden voor 's volks geluk en welvaart, even als hadden zij, gelijk een vroeger Fransch staatsman dit zoo kernachtig uitdrukt, immer en altijd »*La fièvre du bien public*" gehad!

En toch het zijn nagenoeg dezelfde vertegenwoordigers, die nog kort geleden het stelsel van behoud ten hemel verhieven, noemende hetzelve »het *plegtanker van Nederlands volksbestaan*" — dezelfde vertegenwoordigers, die verklaarden zwarigheid te zullen maken zich met velen der voorgedragene wijzigingen der negen leden te vereenigen, »*alware het dat het voorstel daartoe van de kroon zelve was uitgegaan.*" — Zoo karakterloos, o Nederlanders, zijn uwe volksvertegenwoordigers!

De ministers, welke ook hunne namen waren, zij hadden ten allen tijde een *blanco crediet* bij *uwe volksvertegenwoordigers*, en helaas! zij hebben er immer kwistig partij van getrokken, tot verderf en ramp van de ongelukkige natie! — En daarom, o Nederlanders, verlaat u niet op uwe vertegenwoordigers, maar verwacht alléén hulp van u zelven, laat u niet in slaap sussen door hen, die u onder alle mogelijke drog- en schijnredenen zouden zoeken te weerhouden, uwe *regten* en *vrijheden grondwettig* zelve te verdedigen! — Zelven alzoo de handen aan den ploeg geslagen, en zonder verwijl gebruik gemaakt van uw grondwettig regt, om uwe belangen schriftelijk voor te dragen aan den koning! *Thans is dit burgerpligt, het is het plegtanker* van uw *behoud*, van uw *redding!*

Laat u dan ook door niets weêrhouden in het vervullen dier heilige taak! — Zij is grondwettig, en op *rust* en *orde* gegrond! Door nu in deze beslissende ure, uwe billijke wenschen en verwachtingen den koning kenbaar te maken, bevordert gij uw eigen en duurzaam geluk, en toont gij wel verre van woeling en wanorde te beöogen, juist den grondwettigen weg van *orde* en *rust* te willen bewandelen, en het vertrouwen tusschen vorst en volk op duurzame, onomstootelijke grondslagen te vestigen! *Zwijgen zoude thans misdaad zijn!* Juist nu is het oogenblik dáár dat de koning de behoeften van zijn trouw volk leere kennen! — Door die regtstreeksche en grondwettige toenadering van *koning* en *volk*, zal de band van liefde en trouw worden vernieuwd en vaster dan ooit bevestigd! — Die schoone band welke op het punt heeft gestaan van onherstelbaar te worden verbroken! — Geen hechter *steun* voor het koningschap, vooral in deze dagen van *ontbinding* en *vernietiging*, dan eene eerbiedige maar regtstreeksche toenadering tusschen vorst en volk! — Slechte raadslieden hebben in de laatste jaren meer dan te veel getracht, en het is hun helaas ook gelukt den koning van zijn volk te vervreemden en alle onmiddellijke aanraking te verhinderen en af te snijden! — Die snooden! 's Konings populariteit rigteden zij te gronde! En zoo stond het dan ook geschapen dat aldra alle banden van liefde en trouw, voor immer zouden zijn te niet gegaan en verbroken! O! mogt men het nog ter goeder uur beseffen dat de hechtste zuilen van het koningschap (*vooral in deze dagen waarin koningstronen en vorstenhuizen als kaf voor den wind verstuiven*) zijn die van *Liefde* en *Trouw* van een braaf en ordelievend volk, gegrond op den bloei en de welvaart van een achtbaren middelstand, die kern van elken staat! — Mogten alzoo koningen welke nog troonen te verliezen hebben geheel van de waarheid doordrongen zijn, dat geene magtige legerbenden, en nog *oneindig minder* een opgeblazen baatzuchtigen en verdorven adelstand de grondzuilen van hunne grootheid en magt uitmaken! en dat ieder vorst, even als KAREL X en LODEWIJK PHILIPS, zich zelven vroeg of laat een gewissen val voorbereidt, welke van slechte raadslieden omgeven, op *adelstand* en *krijgsmagt alléén* hun steun en vertrouwen vestigen! — (Frankrijk en Oostenrijk zijn daar om het te getuigen!) in plaats van hun troon te grondvesten en het hecht, en onverbreekbaar cement der liefde en trouw! van een braaf en vredelievend volk!

O! dat die ernstige waarheid die door de geschiedenis van schier iederen dag gestaafd wordt, — nog ter goeder uur in de harten van ieder koning moge doordringen! — Zij zoude hunne redding zijn! — Welaan! werkt gij daartoe mede getrouw volk van Nederland! Rigt u in eerbiedig geschrifte tot uwen vorst! Maak hem in korte trekken met uwe belangen en wenschen bekend! Die belangen, voorwaar zij zijn ook de zijnen! — Volbreng alzoo uwen burgerpligt! Verlaat u niet op uwe vertegenwoordigers in naam! Bepleit en verdedig grondwettig uwe eigene zaak! Draag daardoor het uwe bij tot dien nieuwen en hechten grondslag van het staatsverdrag, die onder Gods alvermogenden zegen ons weldra eene betere en heilrijker toekomst, een glansrijker dageraad te aanschouwen, geve! — Nederlanders! Werkt terwijl het dag is!

G., 12 april 1848. E. R. S.

Advertentiën.

† † † DE STAATSRAAD-ADMINISTRATEUR VAN DE PARTICULIERE DOMEINEN DES KONINGS vermeent, naar aanleiding van onderscheidene bij hem ingekomene vragen, ter algemeene kennis te moeten brengen, dat de ontheffing van de tiendpligtigheid bij dit Domeinbeheer naar den aangewezen maatstaf, (zie *Arnhemsche Courant* van 6 April 1848, No. 73), niet uitsluitend verkregen, wordt tegen geld, tot aankoop van Inschrijvingen op het 2½ pCts. Grootboek, maar evenzeer tegen zoodanige Inschrijvingen of *Certificaten* 2½ pCts. Nationale Schuld; mits de overdragt of Inschrijving, op naam van 's Konings Domein, plaats hebbe voor rekening der tiendpligtigen; die zich daaromtrent, des verkiezende kunnen verstaan met de Heeren DE LANOIJ EN ZONEN, te *Amsterdam;* bij wie, in alle gevallen, het bewijs van afkoop, tegen het bewijs van overdragt of Inschrijving, zal zijn in te wisselen; gelijk ook de geldelijke stortingen steeds bij hen kunnen gedaan worden, in zooverre de belanghebbenden niet meer wenschelijk achten, die, ten Kantore van den Heer Betaalmeester in hun Arrondissement, te bewerkstelligen.

De aanvragen tot afkoop moeten regtstreeks en *vrachtvrij*, bij den ondergeteekende worden ingediend. — Voor de zegels van ieder bewijs van afkoop en de daaraan gehechte bijlage, ten blijke van bevoegdheid, wordt *f* 1.40 teruggegeven, zonder eenige bijbetaling van kosten.

's Gravenhage, 17 April 1848.

VAN MESRITZ.

† † † Bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, van den zeventienden April 1800 acht en veertig, is *JOHANNES VAN DE POLL*, Rijnschipper, Koopman en Tapper, wonende te *Arnhem*, verklaard te zijn in staat van FAILLISSEMENT, welk Faillissement is ingegaan op den zeventienden April, en zijn bij datzelfde Vonnis benoemd tot Regter-Commissaris de Edel Achtbare Heer Mr. *P. J. EVEKINK BUSGERS*, Lid der Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, en tot Curator de Heer Mr. *H. A. VAN RAPPARD*, Advocaat te *Arnhem*, geschiedende hiervan aankondiging ter voldoening van Artikel 793 van het Wetboek van Koophandel.

Arnhem, 18 April 1848.

De Curator voornoemd,
H. A. VAN RAPPARD.

PLAATSVERZOEK.

Iemand van middelbaren leeftijd, *Duitscher* van geboorte, die zijne Moedertaal en het *Fransch* grondig kent en onderwijzen kan, in het *Hollandsch* niet onervaren is, eene fraaije hand schrijft, goed rekent, boekhouding en correspondentie kundig is, wenscht eene hem toepasselijke betrekking, bij voorkeur op een buiten, als onderwijzer of opvoeder van Kinderen, Rentmeester, opziener enz., enz., waar hij ook door kennis in Tuin- en Landbouw zich nuttig bewijzen zonde.

Nadere inlichtingen onder Lett. K. P., *franco* bij den Kantoor-Boekverkooper *T. HOORN*, N.Z., Voorburgwal over de Kolk, No. 130, te *Amsterdam*.

† † † De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, heden uit *Parijs* ontvangen te hebben een groot Assortiment der nieuwste DOEKEN en SCHALLONGS, welke uithoofde de financiëele omstandigheden in *Frankrijk*, tot bijzonder billijke prijzen zijn gesteld.

J. BENJAMINS.

OVER DE HERZIENING DER GRONDWET.

Mr. *B. TELLEGEN*, *zal de Herziening der Grondwet willekeurig of met de wet tot stand worden gebragt?* 12½ Cent.

Alsmede het in deze dagen zoo belangrijk werk van Prof. *P. VAN LIMB. BROUWER*, *Het leven van* Mr. *SAMUEL IPERUSZOON WISELIUS*, enz.; welke in de revolutie van 1789 een werkzaam aandeel nam en grooten invloed oefende.

Bovenstaande werken zijn uitgegeven bij *P. VAN ZWEEDEN*, te *Groningen*, en op aanvraag alom te bekomen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 19 April 4 El 0 Palm 1 Duim; gew. 1 D. gev 0 D.

NEDERLANDSCHE RHIJN-SPOORWEG.

UREN VAN VERTREK VOOR DE ZOMERDIENST.

Beginnende den 20sten April 1848. Van *Amsterdam* naar *Utrecht* en *Arnhem:*

Van Amsterdam	Van Abcoude.	Van Loenen Vreeland.	Van Nieuwersl.	Van Breukelen.	Van Maarssen.	Van Utrecht of aankomst aldaar.	Van Zeist Drieberg.	Van Maarsberg	Van Veenend.	Van Ede.	Van Wolfhezen.	Aankomst te Arnhem.
U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.
7 25	7 43	7 54	8 3	8 11	8 20	8 35	8 53	9 10	9 33	9 47	10 1	10 15
10 45	11 3	11 14	11 23	11 31	11 40	11 55	12 13	12 30	12 53	1 7	1 21	1 35
5 15	5 33	5 44	5 53	6 1	6 10	6 25	6 43	7 —	7 23	7 37	7 51	8 5
EXTRA TREIN DES ZATURDAGS.												
8 —	8 18	8 29	8 38	8 46	8 55	9 10	9 28	9 45	10 8	10 22	10 36	10 50

Van *Arnhem* naar *Utrecht* en *Amsterdam:*

Van Arnhem.	Van Wolfhezen	Van Ede.	Van Veenend.	Van Maarsberg	Van Zeist Driebergen	Van Utrecht of aankomst aldaar.	Van Maarsen.	Van Breukelen.	Van Nieuwersl.	Van Loenen Vreeland.	Van Abcoude.	Aankomst te Amsterdam.
U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.
6 55	7 9	7 23	7 37	8 —	8 17	8 35	8 50	8 59	9 7	9 16	9 27	9 45
11 40	11 54	12 8	12 22	12 45	1 2	1 20	1 35	1 44	1 52	2 1	2 12	2 30
4 45	4 59	5 13	5 27	5 50	6 7	6 25	6 40	6 49	6 57	7 6	7 17	7 35
EXTRA TREIN OP ZON- EN FEESTDAGEN.												
8 20	8 34	8 48	9 2	9 25	9 42	10 —	10 15	10 24	10 32	10 41	10 52	11 10

Het Hoofdbestuur der Nederlandsche Rhijn-Spoorweg Maatschappij,
L. J. ENTHOVEN, *President.*
Ter Ordonnantie van hetzelve,
J. C. ST JACOB, *Secretaris.*

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

A°. 1848. DONDERDAG 20 APRIL. N°. [illegible]

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT.

Dit **BIJBLAD** tot de *Arnhemsche Courant* komt driemaal 's weeks, des DINGSDAGS, DONDERDAGS en ZATURDAGS, te 's Gravenhage in het licht, of zoo veel meer als de gebeurtenissen mogten vorderen. De aan de uitgevers van het **BIJBLAD** toegezonden stukken zullen, zoo de plaatsing niet spoed schijnt te eischen, aan de hoofd-redactie te Arnhem toegezonden worden.

Voor de geabonneerden op de *Arnhemsche Courant* zal het **BIJBLAD** verkrijgbaar zijn tegen *f* 2.50 in de drie maanden met *f* 0.40 verhooging voor die niet in 's Gravenhage gevestigd zijn en aan wie het vrachtvrij zal worden toegezonden. Voor de niet geabonneerden kan de prijs niet minder zijn dan *f* 3.00, de verhooging voor vrachtvrije toezending blijft dezelfde.

Afzonderlijke nummers zijn voor *f* 0.10 te bekomen. Advertentiën worden behalve betaling van het zegel geplaatst tegen dezelfde voorwaarden als in de *Arnhemsche Courant*, van één tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarenboven 20 cents.

De Kamers zullen niet dan eerst weder tegen het laatst van de eerste helft van Mei bijeen komen. Dan eerst zal dus met het behandelen van ontwerpen van Grondwets-herziening worden aangevangen.

Waarom niet vroeger de Tweede Kamer zamengeroepen?

Wij weten, dat men van oordeel zal zijn, het ontwerp der Commissie, zoo als het ligt, niet in discussie te kunnen brengen. Het zal eerst in verschillende ontwerpen van wet moeten gedeeld en gescheiden worden. En in dien toestand moet het dan nog door den Staatsraad heen, om tot de Tweede Kamer te kunnen geraken.

Tot het scheiden en deelen van het geheel, en weder zamenbrengen der afzonderlijke deelen en het vereenigen tot wetsontwerpen, behoort veel takt, veel oordeel, veel bekwaamheid. *Wie* der ministers zal zich met die taak belasten? De heer *Lightenveld*, of *Schimmelpenninck*, die nooit aan wetgevenden arbeid deel namen, dan de eerste gedurende de weinige maanden van een voor wetgeving stil tijdvak, dat hij lid van den raad van State was, en de laatste gedurende de weinige jaren, dat hij in de Eerste Kamer geweest is, en medestemde over de ontwerpen, die reeds door de Tweede Kamer aangenomen, daar eene kortstondige apparitie kwamen maken? Of de heer *Nepveu* of *Rijk*, de mannen des zwaards en niet van de pen? Of de heer *Luzac*, die in de werkzaamheden van twee departementen is verzonken, waar hij de voorlichting geniet van twee spiksplinternieuwe secretarissen-generaal, die, hoe bekwaam zij wezen mogen, even vreemd aan de zaken zijn als Zijne Excellentie zelf? Het komt dan ook alleen op den heer *Donker Curtius* neêr. Is hij de man voor zóó'n werk? Wij zullen het moeten afwachten.

Wie het doen zal, is ons echter vrij onverschillig. Het is eene zaak, die niet één departement, maar het geheel ministerie aangaat.

Maar wat niet onverschillig is, is of er mede getalmd zal worden, of niet. De natie heeft belang, dat de herziening afgeloopen zij. Lang die spanning te doen voortduren is gevaar scheppen. — Het is ook onnoodig. Het ontwerp is bekend. Het onderwerp zelf is, door eene bewerking van jaren her, een in allen deele overzien terrein.

Hadden wij een krachtig ministerie, er zou zoo lang niet mede gewacht worden.

De man, die voortvarend is, houdt alles in beweging. Die zelf niet afdoet, noodigt tot talmen. — De man, die zich zelven bewust, weet wat hij wil, drijft tot voortgaan; de man, diens schouders te zwak zijn, om den last der vele zaken met een onverwrikt hoofd te blijven overzien, die wantrouwend op anderen, angstig tot besluiten, geen vastheid bij zich zelven vindt, maakt verwarring en laat stil staan toe.

Het ministerie van 25 Maart bestaat niet uit mannen van kracht en zelfbewustzijn. Wat wonder, dat voortvarendheid ontbreekt? Dat immers al wat het deed, bestaat in het *vragen* van drie millioen en een votum van vertrouwen en in het *geven* van éene halve belofte.

Dat men nu echter *niet* drale met de herziening; dat men oogen hebben voor de gevaren, die ons dreigen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 19 *April*.

Men meldt uit Rotterdam van den 17: Heden avond, omstreeks 7 ure, kondigde, na het hijschen der rouwvlag van den toren der Groote Kerk, het lossen van minuutschoten van de batterij van 's rijks werf de nadering van Zr. Ms. stoomschip *Phoenix* voor deze stad aan, welk schip de stoffelijke overblijfselen van den beminden en diep betreurden koningszoon, prins *Alexander* der Nederlanden, van het eiland Madera herwaarts heeft overgevoerd. Z. Exc. de minister van marine was ten 5 ure uit de residentie op 's Rijks werf aangekomen, om aldaar, met den heer directeur der marine *Ver-Huell*, den heer burgemeester dezer stad, en verdere autoriteiten, het arrivement af te wachten. Het stoomschip arriveerde, onder het voortduren der minuutschoten, aan 's rijks werf, maar kon, uit hoofde van den lagen waterstand, niet aan den wal komen, en men was dus genoodzaakt de lijkkist in een kleiner vaartuig over te brengen. De stoet, welke haar naar de tot rouwzaal ingerigte benedenzaal van het gebouw der marine begeleidde, werd geopend door een detachement mariniers, waarop het lijk volgde, gedragen door 14 bazen en commandeurs van de werf. Achter het lijk gingen de heer opperhofmaarschalk, Z. Exc. de minister van marine, de heeren directeur der marine *Ver-Huell*, de kolonel van het corps mariniers *Besier*, een aantal officieren, en de hoofdambtenaren der marine, wordende de trein door een detachement mariniers gesloten. Toen de kist, die van buitengemeen keurig maaksel is, omstreeks negen ure, op de katafalk geplaatst was, ontvingen al de aanwezigen, uit naam van Z. M., den dank van den heer commissaris des konings.

— Gisteren morgen, vroegtijdig, heeft Z. M. de koning zich naar Rotterdam begeven. Later is H. M. de koningin, vergezeld van Z. K. H. prins *Hendrik*, insgelijks derwaarts vertrokken. HH. MM. zijn omstreeks 2 ure in de residentie teruggekeerd.

— De plegtige begrafenis van wijlen Z. K. H. prins *Alexander* is bepaald op vrijdag 21 April, des morgens ten 11 ure. — Het programma voor die plegtigheid bepaalt hoofdzakelijk het volgende:

Het vorstelijk lijk, hetwelk te Rotterdam, in naam des konings, ontvangen is door den vice-admiraal *Rijk*, als tijdelijk minister van marine en buitengewoon adjudant van Zijne Majesteit, en door den graaf *van der Duijn*, zal op den dag der begrafenis, 's morgens ten half 7 ure, uit de zaal van het gebouw van 's rijks werf, waarin het sedert de ontscheping is nedergezet, op den rouwwagen gesteld worden. De wagen zal met zes paarden bespannen zijn. De koninklijke kroon en de ordes-teekenen zullen op een rood fluweelen kussen en op het rouwkleed, 't welk de kist dekt, geplaatst worden. De lijkwagen, 's rijks werf verlatende, zal worden voorafgegaan door een eskadron kavallerie, door een hof-fourier en twee rijknechts te paard, en door eene rouwkoets, waarin gezeten zijn de tijdelijke minister van marine en de graaf *van der Duijn*.

De lijkwagen wordt gevolgd: door eene rouwkoets, in welke gezeten zijn de dragers der slippen van het rouwkleed, zijnde de officieren van den staf van wijlen Z. K. H., benevens de oudste adjudant van Z. M. den koning; door eene rouwkoets, waarin gezeten zijn HH. KK. HH. de prins *van Oranje* en prins *Hendrik*; door eene rouwkoets met het gevolg van HH. KK. HH.; door een eskadron kavallerie.

De trein zal, buiten de stad om, den naasten weg volgen, om op den straatweg naar Delft te komen.

Al de klokken zullen te Rotterdam luiden van des ochtends half 7, tot het oogenblik, dat de lijkwagen, op den straatweg gekomen, den weg naar Delft vervolgt. Te Delft en te 's Gravenhage zal geluid worden van 's morgens half 10, tot dat het lijk in het graf geplaatst is, en in de beide eerstgenoemde steden zal gedurende denzelfden tijd elke minuut een kanonschot gelost worden. Te Overschie zullen de klokken geluid worden gedurende het passeren van den trein. — De schutterij van Delft en het garnizoen van Delft en 's Gravenhage zullen de straten, welke de optogt doortrekt, bezetten met eene rij aan weêrskanten.

— Bij Zr. Maj. besluit van den 23 Maart 1848, n°. 93, is de heer *J. V. E. Taitbout de Marigny*, thans belast met de waarneming der functiën van het consulaat te Odessa, benoemd tot hoogstdeszelfs consul-generaal voor de russische havens aan de zwarte en azofsche zeeën.

— Bij Zr. Ms. besluit van 13 April 1848, n°. 81, zijn herbenoemd en bij continuatie aangesteld: tot kantonregter te Culemborg, Mr. *B. Post*; tot plaatsvervangend kantonregter te Amsterdam, n°. IV, Mr. *H. Ameshoff*; en tot plaatsvervangend kantonregter te Steenwijk, Mr. *H. Middendorp*.

— Heden morgen heeft Z. K. H. de prins *van Oranje*, vergezeld van hoogstdeszelfs zonen, den erfprins en prins *Maurits*, de tentoonstelling van bloemen en planten, die thans voor de eerste maal alhier gehouden wordt, bezocht. Heden is het de laatste dag dezer tentoonstelling. Eene talrijke menigte begeeft zich weder derwaarts. HH. DD. HH. de vorst en vorstin *von Metternich* hebben haar gisteren insgelijks bezocht. Algemeen geeft men zijne goedkeuring over de keurige verzameling en de uitmuntende inrigting te kennen. Gisteren namiddag zijn de weezen van het gereformeerde huis in de zalen toegelaten, om de tentoonstelling te beschouwen, en heden zal aan de weezen der overige gezindheden gelijke toegang verleend worden.

— In de drie eerste maanden van dit jaar hebben 's rijks middelen opgebragt *f* 12,587.483.07⁵, dat is *f* 49,861.41 minder dan in gelijk tijdsverloop van 1847. De opbrengst der directe belastingen is in de drie maanden geweest *f* 4,026,190,84, dat is *f* 145,246.95 minder dan in 1847; in- en uitgaande regten, enz. *f* 892,587.84, dat is *f* 154,562.38⁵ minder; accijnsen *f* 4,713,660.20, dat is *f* 397,961.14⁵ meer; registratie, zegel, successie, enz. *f* 2,564,718.32, dat is *f* 21,091.63 minder; regt van waarborg op gouden en zilveren werken *f* 27,483.91⁵, dat is *f* 423.10⁵ minder; posterijen *f* 362,702.96; dat is *f* 11,075.01⁵ meer; loterijen *f* 189, dat is *f* 137,573.50 minder.

— De audientie van den minister van marine en kolonien, *ad interim*, zal op vrijdag aanstaande, den 21 dezer, geen plaats hebben.

— HH. DD. HH. de vorst en vorstin *von Metternich* hebben heden morgen, met derzelver gevolg, deze stad verlaten en zich over Rotterdam naar Londen begeven. Men verzekert, dat HH. DD. HH. voornemens zijn, na eenigen tijd, herwaarts terug te keeren.

— Ook de heer *A. Hunlee*, geheim-secretaris van H. M. de koningin van Groot-Brittannie, is uit deze hofstad naar Londen vertrokken.

— In de residentie is aangekomen en aan het Hotel-*Fuhri* afgestapt, de graaf *E. T. C. Perregaux*, komende van Parijs.

— Het plaatselijk bestuur van Klundert heeft bekend gemaakt, dat weder dit jaar de gewone kermissen zoo binnen die plaats als op de gehuchten Moerdijk en Noordschans niet zullen worden gehouden.

— De Hooge Raad, kamer van strafzaken, heeft, bij arrest van gisteren, *verworpen* het beroep in cassatie van *G. Verploegh*, die, gelijk bekend is, bij vonnis der arrondiss.-regtb. alhier, ter zake van opligting (het ontvangen van gelden onder het valsche voorgeven dat hij ambten of posten kon bezorgen), tot twee jaren gevangenis-straf enz. is veroordeeld, welk vonnis bij arrest van het Prov. Hof in Zuid-Holland is bevestigd.

— De schrijver en uitgever van het weekblad *de Burger*, is in cassatie gekomen van het arrest van het prov. hof in Zuid-Holland van zaturdag jl., waarbij bevestigd is het vonnis der arr.-regtbank te 's Hage, houdende zijne veroordeeling ter zake van het artikel over *de aftreding van den minister van Hall*.

— Het *Handelsblad* laat zich over het bekend gemaakte ontwerp van Grondwet onder anderen aldus uit:

«Ziedaar een beknopt overzigt van het verslag der commissie en van het gewijzigde ontwerp van Grondwet.

Wij aarzelen geen oogenblik dit werk een meesterstuk te noemen, hetwelk de commissie, en inzonderheid haren voorzitter *Thorbecke*, alle eer aandoet. Het berust op eene juiste kennis van het verleden, op eene krachtige waardering van het heden, en op eene oordeelkundige berekening van de toekomst. De toelichting geeft niet de minste stoffe tot verwijt van onpraktische bespiegeling. Hier en daar zijn min gewigtige feilen van redactie; maar het geheel is voortreffelijk.

Mogen er al enkele weinige punten zijn, waaromtrent wij in meening van de commissie zouden verschillen, aangaande welke wij ons voorbehouden nader eenige bedenkingen in het midden te brengen, het geheel, als stelsel, moeten wij toejuichen, en ons verheugen, dat het vertrouwen, door den Koning en de Natie in de leden der commissie gesteld, op zulk eene schitterende wijze is geregtvaardigd geworden.

De ministers zullen dan ook wel niet aarzelen dit ontwerp, schier onveranderd, over te nemen; het voldoet in allen opzigte aan het ideaal, hetwelk de president van den raad zich had voorgesteld: eene britsche constitutie, gewijzigd naar de behoeften van Nederland.

— De *Nieuwe Rotterdamsche Courant* laat zich over het ontwerp onder anderen aldus uit:

«Het werk der commissie tot herziening der Grondwet is volbragt. Zij heeft onmiddellijk bewezen op de hoogte van hare taak te staan, door aan den koning te verzoeken, onverwijld openbaarheid aan haar werk te geven. Daardoor roept zij het oordeel van allen in, die eenig licht over het belangrijk onderwerp kunnen verspreiden, waarmede zij zich heeft bezig gehouden. Gelijk men vroeger de gewigtigste handelingen met een dikken sluijer zocht te bedekken, zoo begreep men thans de levendige belangstelling, welke den burger voor de staatsregeling moest bezielen, waaronder hij voortaan geroepen zou worden te leven, en men stelde het niet langer uit, dan volstrekt noodig was, om hem met het ontwerp bekend te maken, dat de mannen hadden opgesteld, die het vertrouwen van den vorst

zoowel als het zijne bezaten. Dit vertrouwen hebben zij zich weder volmaakt waardig getoond. Het is een schoon, in elkander passend geheel, dat zij ons aanbieden, hetwelk door iederen vriend eener gematigde vrijheid met vreugde zal worden ontvangen. Het juiste begrip van het constitutionneel stelsel, medewerking van het volk aan de regering van den staat, maakt den grondslag uit, waarop het rust. Men ontvangt waarborgen, zoowel tegen de uitbreiding van de magt der regering, als tegen die der volksvertegenwoordiging.

« Eene der belangrijkste en meest lovenswaardige eigenschappen van het ontwerp is echter, dat het nergens de politieke ontwikkeling van het volk in den weg staat. Het geeft ons instellingen, die, zoo als de commissie te regt zegt, wortel en wasdom bezitten. Wordt het ontwerp wet, het volk zal zich door zijne Grondwet nooit geklemd gevoelen; want de instellingen, waarmede zij het begiftigt, dragen de kiem van ontwikkeling in zich. De grondwet zal de vaste grondslag zijn, waarop de regering van den staat zal rusten. Ontstaat er strijd, hij zal zich bewegen op het gebied der wet, niet op dat der Grondwet; want deze zal steeds vooruitgang toelaten, nooit hinderen. Zij zal zijn het elastieke kleed, dat, hoe sterk de jongeling ook groeijen mogt, steeds om zijne lendenen zal sluiten, zonder de vrije beweging zijner leden te belemmeren. Wat er dan ook gebeuren moge, deze Grondwet zal steeds het steunsel zijn, waarop men veilig zal kunnen rusten. Hoe meer het volk zich politiesch zal ontwikkelen, hoe meer het de grondwettige instellingen zal leeren waarderen en hoogschatten, die niet stilstaan, terwijl het vooruitgaat, maar die in zijn vooruitgang deelen en steeds met hetzelve dezelfde hoogte bereiken, tot welke het zich heeft weten te verheffen. Zóó zal de grondwet worden eene nationale kracht, die de beweging der tijden zal kunnen tarten en het volk sterk zal doen zijn, tegen ieder gevaar, dat het bedreigen mogt.»

—Wij hebben, zegt *de Noord-Brabander*, het *Ontwerp van gewijzigde Grondwet van het Koningrijk der Nederlanden* ontvangen, zoo als dit door de daartoe benoemde commissie in handen des konings is gesteld. De tijd heeft ons ontbroken om dit ontwerp in zijn geheel mede te deelen, alsmede om het in al zijne bijzonderheden te beoordeelen. Behoudens dus ons oordeel over eenige punten van ondergeschikt belang, juichen wij het ontwerp van harte en volmondig toe, en het opgeven der daarin gehuldigde hoofdbeginselen, zal deze onze oordeelvelling, naar wij hopen, regtvaardigen.

Ziedaar de milde bepalingen, waarop de nieuwe Grondwet berust. Wij zeiden dat wij ons oordeel voorbehouden omtrent eenige punten van ondergeschikt belang, zoo er in eene grondwet van ondergeschikt belang sprake kan zijn. Voor heden echter willen wij door geene bezwaren aan onze tevredenheid te kort doen. Wij willen veel liever dank zeggen aan de commissie, die de behoeften des tijds zoo wèl begrepen en daarnaar gehandeld heeft; vooral den koning, onzen geliefden *Willem II* zeggen wij dank, voor de publiciteit, aan dat ontwerp geschonken, uit welker publiciteit wij durven afleiden, dat het de goedkeuring des konings heeft weggedragen. Wij komen nader op deze hoogstgewigtige zaak terug.

Buitenlandsche berigten.

Oostenrijk. — De keizer van Oostenrijk is in Bohemen met veel toejuiching ontvangen, en doet het mogelijke om de Bohemers tot rust te brengen. Z. M. is bereids, na de sluiting van den Rijksdag te Presburg, te Weenen teruggekeerd.

De versterkingen van troepen in Tyrol duren voort; de aartshertog *Jan* zou derwaarts vertrekken.

In Gallicië blijft het zeer ongunstig gesteld; ook in Illyrië.

— Op voordragt van de oostenrijksche afgevaardigden heeft de permanente commissie te Frankfort besloten, dat ook Illyrie (waarop Venetie aanspraak maakt) tot Duitschland zal behooren. — De deensche verwikkelingen baren dezer commissie veel zorg, even als de verwarde toestand van Posen. De Duitschers aldaar willen volstrekt duitsch blijven, en de boeren betoonen weinig lust, om zich weder, als voorheen, onder het beheer der edellieden te plaatsen.

— De gewigtigste grondslagen onzer staatsregeling zijn thans gelegd. Naar men verneemt zal de pairs-kamer niet uit een erfadel bestaan, maar uit de groote grondbezitters des lands. Geene erfelijkheid van de pairs-waardigheid zal plaats hebben; maar alle vijf jaren zal eene nieuwe verkiezing daarvoor geschieden.

De zamenstelling van de kamer der gemeenten zal op den breedsten grondslag gelegd worden; geen census wordt bepaald, ieder staatsburger van goeden naam en van 21 jaren is kiezer en verkiesbaar; 1 afgevaardigde op 30,000 ingezetenen. De uitvaardiging van deze Grondwet zal op 's konings naamfeest plaats hebben, doch de Landdag reeds vroeger, in Mei, geopend worden.

Beijeren. — De gewezen koning zal zich vooreerst naar Zwitserland begeven.

Pruissen. — De procureur-generaal bij het criminele hof van Pruissen, heeft in de *Allg. Preus. Ztg.* bekend gemaakt, dat hij in de laatste tijden herhaaldelijk aangezocht zijnde, om tegen de uitspattingen der drukpers langs wettelijken weg te handelen, zich genoodzaakt ziet, om, uit hoofde van derzelver aantal, langs dien weg het antwoord te geven. Zoo lang, zegt hij onder anderen, de drukpers zich alleen bepaalt tot algemeen beschouwen en tot theorien over hervormingen in den Staat en in de maatschappij, al waren hare voorstellen dan ook nog zoo overdreven, acht hij de toepassing van de strafwet voor ondoelmatig. Tegen de voortbrengselen van den geest, zelfs tegen de boosaardigste, behooren geene andere wapenen gebruikt te worden, dan die des geestes. Tuchthuis, geldboeten daar tegen te stellen, verkrijgt den schijn van geweld en geeft aan zoodanige theorien eenen schijn van waarheid, terwijl het de verspreiders derzelve verheft tot martelaren voor het volkswelzijn. Tegen de onwaarheid zijn geene andere doelmatige wapenen, dan de wederlegging daarvan op de eenvoudige, verstandige wijze, op welke men dezelve tracht te verspreiden. Wie drukpers-vrijheid wil, zegt hij verder, moet ook hare misbruiken weten te verdragen. Het gezond verstand des volks zal het verleidelijke van zoodanige theorien weten te wederstaan, wanneer men aan hetzelve het onhoudbare en verderfelijke daarvan kalm en ernstig onder het oog brengt. Weshalve hij dan alleen tegen de drukpers zal handelen, wanneer een geschrift, het gebied des algemeenen verlatende, tot eene bepaalde misdaad zoude aanleiding geven, of de eer van bepaalde personen kwetsen zal.

— De wet tot oprigting van openbare leenkassen ziet thans het licht, waardoor men hoopt dat het vertrouwen, dat nog altijd geschokt is, zal worden opgebeurd.

— Pruissen heeft thans 9000 man naar Sleeswijk afgezonden; dit getal zal tot 13,000 gebragt worden, Hannover zendt 8000 man; in 't geheel zal de duitsche magt aldaar 26,000 man beloopen. De deensche magt in de hertogdommen wordt op 20 tot 24,000 man begroot; de reserven uit Jutland en van de eilanden worden echter daarbij gewacht en de vloot bedraagt 10 fregatten en andere schepen, die de kusten verontrusten. (Men wilde den 17 te Hannover weten, dat de Deenen een wapenstilstand van drie dagen gevraagd hebben, welke hun zou zijn toegestaan).

— De zaken in Posen nemen een eenigzins beteren keer; de in Schrode verzamelde Polen hebben meestal de wapenen nedergelegd. De troepen doorkruissen de westelijke streken, ten einde aan de regeringloosheid aldaar een einde te maken.

Duitschland. — Men meldt uit Frankfort van den 17 dezer: In de zitting van de duitsche bondsvergadering van eergisteren, is, ingevolge de bewegingen door *Hecker* en *Struve*, in Constanz en elders veroorzaakt, « om in verband met de uit Frankrijk getogene benden de vermeende volkswenschen met geweld door te zetten, » aan de regeringen van Hessen-Kassel en Nassau de last opgedragen, om alle beschikbare troepen van het 8ste bondslegercorps op marsch te doen gaan.

Eene commissie uit de permanente commissie is ook naar Heidelberg, Mannheim en Karlsruhe vertrokken, om op behoud der orde aan te dringen. (Men heeft berigten uit de bedreigde steden, houdende, dat de pogingen van *Hecker* en de zijnen volkomen mislukt zijn; dat geene honderd personen van de heffe des volks zich aan hen hebben aangesloten; dat de burgerij hen allerwege met spot vervolgd heeft, zoo dat men geene bezorgdheid wegens nieuwe oproeren koesterde. Men had aan de uit Frankrijk getrokken benden diets gemaakt, dat de Russen reeds in Baden stonden, en dat, zonder hunne hulp, de duitsche vrijheid voor altijd verloren was! Zij hebben zich door eigene ondervinding kunnen overtuigen, dat die vrijheid geen gevaar loopt, dan door wanorde.

De permanente commissie te Frankfort heeft eene krachtige proclamatie aan het duitsche volk gerigt, om zich aan de constitutionele zaak onwankelbaar te blijven aansluiten, en dus de pogingen te verijdelen van hen, die broederkrijg trachten te zaaijen.)

Het Noorden. — Aangaande de gebeurtenissen in Sleeswijk gaan de berigten tot den 14 dezer. Bij Eckernförde zijn twee deensche oorlogsschepen en eene stoomboot gearriveerd, en talrijke troepen zijn daaruit ontscheept. De noodzakelijkheid tot het overgeven der stad Sleeswijk, bij gemis aan geschut en cavalerie, wordt door de meeste dagbladen, welke de zijde der hertogdommen houden, zelve erkend. Altona was vol hannoveraansche en brunswijksche troepen. Vele zweedsche studenten uit Lund schijnen, des noodig, hunne deensche akademiebroeders, die een corps vrijwilligers gevormd hebben, ter hulp te willen komen. Men twijfelt echter, of de koning van Denemarken met deze ongevraagde medewerking sterk ingenomen zou zijn.

Het hannoversch regeringsblad zegt, dat thans het oogenblik gekomen is, waarop de hannoversche troepen zullen deel nemen aan de over Sleeswijk-Holstein door den Bond genomen besluiten; dat 10,000 man van het 10de Bondslegercorps slagvaardig staan; dat Z. M. de koning van Hannover van den beginne af den grondslag heeft aangenomen, om eerst dan tusschen beide te treden, als de troepen volkomen slagvaardig waren; dat het afzenden van enkele afdeelingen, welke gevaar liepen op vijandelijke overmagt te stuiten, de Duitschers meer geschaad, dan bevoordeeld zou hebben; dat Z. M. bereid is, de duitsche en sleeswijk-holsteinsche zaak krachtig te ondersteunen, en dat de verdere gebeurtenissen aan de Eider zullen toonen, dat het besluit om slechts met welvereenigde krachten te handelen, zeer gepast genomen is.

Het doel der Hannoveranen is vooreerst Kiel tegen een' aanval van de zeezijde te dekken.

[Den 15 April waren te Berlijn geruchten in omloop, dat de Pruissen, nabij Rendsburg, eene overwinning op de Denen hadden bevochten. Zeker is het, dat er versterking van Pruissen naar het tooneel des strijds zal vertrekken. Het opperbevel over de gezamenlijke pruissische troepen voert prins *Radziwill*. Van den Rijnkant trekken reeds vrij talrijke vrijscharen tegen de Denen op.

Men meldt, dat de koning van Denemarken reeds den 13 in de hoofdstad Sleeswijk is binnengetogen, en de deensche voorposten tot eene mijl van Rendsburg zijn voortgerukt.]

Groot-Brittannië. — De prins van Pruissen heeft dezer dagen een bezoek aan de hertogin-weduwe *van Kent*, op Frogmore, gebragt, na alvorens een onderhoud met den Nederlandschen zaakgelastigde, baron *Stratenus*, gehad te hebben, die hem een' eigenhandigen brief van zijnen Souverein, aan den prins gerigt, overhandigde. Koningin *Victoria* heeft den prins uitgenoodigd, haar dingsdag aanstaande, op Osborne House, te komen bezoeken en tot donderdag aldaar door te brengen. Na zijne terugkomst bezoekt hij den hertog *van Wellington*, en woont den 3 Mei een' grooten ministeriëlen maaltijd bij, door den Pruissischen gezant, ridder *Bunsen*, te geven, en waaraan al de kabinetsministers zullen deel nemen.

Frankrijk. — Sedert eenige dagen kon men in het twistgeschrijf van den heer *Blanqui* en zijne vrienden met de nog gematigde republikeinsche partij de scheuring tusschen hen meer en meer opmerken. Eene botsing liet zich verwachten. Deze heeft den 16 met der daad plaats gehad, ofschoon op tamelijk vreedzame wijs en zeer ten nadeele van de overdreven revolutionnairen, die nu in Parijs, zoowel als in de departementen, geslagen zijn.

Het *Bulletin de la République*, dat onder de leiding van den heer *Ledru-Rollin*, in den zin der hevigen, wordt geschreven, bevatte den 16 dezer eene aansporing aan Parijs, om de beweging in de departementen in den gematigden geest tegen te gaan, en waarin de verkiezingen, in dien geest geleid, als een verderf voor de republiek werden afgeschilderd.

Dit en de loopende geruchten deden de regering voor eene volksvertooning in communistischen zin bedacht zijn. Die had dan ook in zoo verre plaats, dat een optogt van werklieden, zoo 't schijnt onder den invloed van de heeren *Louis Blanc* en *Albert*, leden van het voorloopig bewind zelf, in het Marsveld zamengesteld werd, met oogmerk, om een veertiental hunner als officieren van de nationale garde voor te slaan en op nieuw de aandacht op de regeling van den arbeid te vestigen. Omstreeks den middag trok de menigte in goede orde en ongewapend naar het raadhuis, voerende banieren met het opschrift: *afschaffing van de exploitatie van den mensch door den mensch. — Regeling van den arbeid door vereeniging.*

Gedurende dezen optogt kwamen vele geruchten in de hoofdstad in omloop, hoofdzakelijk hierin bestaande, dat zekere clubs een' aanval tegen het voorloopig bewind in den zin hadden, en dat het eene communistische beweging gold.

Ten half één ure werd voor het raadhuis de trom geroerd, en terstond kwamen de republikeinsche garde, een bataljon van de mobile en het wachthebbende van de nationale garde onder de wapenen. Verscheidene legioenen nationale garde en de kweekelingen der hoogere scholen volgden dit voorbeeld en de laatste kregen wapenen en patronen van het raadhuis, zoodat ten 2 ure het plein daarvoor met 50,000 man wel bezet was. Nog andere 50,000 nationale garde, als ook de 20,000 mobile, bezetteden de nabijgelegen straten; zoodat, in minder dan een half uur tijds, de kolonel *Rey*, gouverneur van het raadhuis, dit onneembaar had gemaakt; elke hoofdingang werd zelfs door een stuk kanon verdedigd. Muzijk voor het raadhuis deed de bekende volksliederen hooren, die met geestdrift door de manschap werden herhaald, onder de kreeten van: *leve de republiek! leve het voorloopig bewind!*

Toen men den volksoptogt zag en bespeurde, dat die geen gevaarlijk ontwerp koesterde, verbroederden de gardes zich met het volk, en ten 4 ure verscheen de heer *Lamartine* met al de leden van het bewind op het balcon, en werden met levendig gejuich begroet.

Alles liep toen op eene ordelijke wijs af; het schijnt dat de leiders van den optogt niet gedacht hadden, dat de nationale gardes enz., zich zoo sterk en spoedig ten voordeele van de regering zouden verklaren; intusschen kan men niet ontveinzen, dat het voorloopig bewind zelf verdeeld is. De heer *Blanqui* heeft zorg gedragen, zich niet te vertoonen, maar hij wordt voor een' der hoofdaanleggers van deze demonstratie gehouden. Men kan zeggen, dat thans de partijen zich openlijk hebben doen kennen; men ziet den heer *Lamartine* met een regelmatig bewind tegenover de mannen staan, die de maatschappij gansch en al willen omkeeren, die eenige leden des bewinds medeslepen, en die de heeren *Blanqui* en *Cabet* als 't ware tot vertegenwoordigers hebben gekozen.

Gelukkig is het gevaar nu afgewend; het blijft echter de vraag, of het dit steeds zal worden.

Wat misschien niet weinig tot den goeden afloop heeft bijgedragen, is een gewigtige finantiële maatregel, door de regering genomen.

Zij heeft, namelijk, in den morgen van den 16 een besluit uitgevaardigd, waarbij, te rekenen van den 1 Januarij aanstaande, de belasting op het zout wordt afgeschaft; eene belasting, die hier te lande sedert jaren zwaar drukt, en wier afschaffing sedert lang als dringend noodzakelijk werd beschouwd. Intusschen verbergt men zich niet, dat de aanzienlijke opbrengst van dit middel, 60 millioenen 's jaars, niet gemakkelijk aan te vullen zal zijn. Sommigen merken ook op, dat het tijdstip der afschaffing eerst met het begin des volgenden jaars gesteld is; zoodat men vragen kan, waarom men zich zoo haasten moest, en de zaak niet aan de nationale vergadering heeft overgelaten. Het schijnt echter, dat de staatkundige noodzakelijkheid van het oogenblik over die bedenkingen heeft doen henenstappen.

De tijdingen uit de departementen luiden steeds ongunstig; men erkent er minder, dan sedert lang het geval was, de bevelen uit Parijs, en op vele plaatsen worden de gematigden van daar verdreven.

Bestaat er in de hoofdstad verdeeldheid, niet minder in de departementen, en er behoeft niet veel scherpzinnigheid toe, om nieuwe bloedige tooneelen aldaar te vreezen.

— In den avond van den 16heeft er, zoo als men wel gedacht had, eene tweede volks-vertooning te Parijs plaats gehad, waarop al de legioenen der nationale garde weder zijn bijeengekomen; de optogt duurde een paar uren, doch bragt geene wanorde voort. De kreeten van: « weg met de communisten, weg met de leegloopers, leve het voorloopig bewind, leve *Lamartine* en de republiek! » werden door de vele duizende nationale garden en het meerendeel des volks aangeheven.

Parijs was als met een tooverslag geïllumineerd, en de uitslag van dezen dag is gunstig voor de gematigden gebleven. De heer *Lamartine* heeft de nationale garde toegesproken en met veel vuur op het behoud van eendragt en vertrouwen aangedrongen, den thans verworven uitslag de schoonste sedert de omwenteling genoemd. «Tijdens de eerste republiek (sprak hij onder anderen) was er een noodlottig woord, dat alles deed ten ondergaan en de beste burgers er toe bragt om elkaâr te miskennen en te vernielen! Dat woord, het was *wantrouwen!* En toch liet zich dit verklaren, door den toestand van het bedreigde vaderland, door het bestaan van een buitenlandsch verbond en binnenlandsche vijanden.

«Thans, nu de eenvoudige verklaring van onze beginselen, van broederlijke volksheerschappij en van verbroedering van andere nationaliteit, den gezigteinder van Frankrijk over geheel Europa heeft uitgebreid, en de volken ons de vriendenhand toesteken, in plaats van het zwaard, nu de Fransche republiek allerwege zonder tegenstand van binnen is aangenomen en aan allen eigendom, veiligheid en vrijheid verzekert, nu is er slechts één woord, dat met dien toestand overeenkomt, en dat woord is, *vertrouwen!* (*ja, ja, vertrouwen in de regering!*) Schrijft dat woord op uwe banieren en in uwe harten! laat dit het wachtwoord zijn voor alle burgers in gansch de Republiek, en dan is zij behouden!» (*ja, ja.*)

Genoegzaam alle dagbladen zijn verheugd over den afloop van den dag en ter beurze is daarop eenige rijzing gevolgd, welke aanzienlijker zou geweest zijn, indien men van de afschaffing der zout-belasting geene finantiële moeijelijkheden vreesde.

— Men verspreidt, dat de generaal *Changarnier* niet naar Berlijn is gezonden als blijvend gezant, maar als speciaal gemagtigde voor de zaken van Polen, en wel om zich, zoo mogelijk, met den Koning van Pruissen over de herstelling van dat koningrijk te verstaan.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.